

III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 19. november 2013

om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner

(CON/2013/77)

(2014/C 51/02)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 24. september 2013 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et forslag til et direktiv om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende betalingskonti med basale funktioner ⁽¹⁾ (herefter »direktivforslaget«).

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da direktivforslaget indeholder bestemmelser, der påvirker Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) opgaver med henblik på at fremme betalingssystemernes smidige funktion og bidrage til en smidig gennemførelse af politikker vedrørende det finansielle systems stabilitet, som anført i traktatens artikel 127, stk. 2, fjerde led, og artikel 127, stk. 5. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

1. Direktivforslagets formål og indhold

Direktivforslaget har til formål at indføre et fælles regelsæt inden for Unionen til beskyttelse af forbrugernes rettigheder i forbindelse med adgang til og anvendelse af betalingskonti. Dette regelsæt omfatter regler om: a) gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer, der pålægges forbrugerne i forbindelse med deres betalingskonti i Unionen ⁽²⁾, b) betalingstjenesteudbydernes flytning af betalingskonti for forbrugerne ⁽³⁾, c) retten for forbrugere, der har lovligt ophold i Unionen, til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner i Unionen uanset nationalitet eller bopælsmedlemsstat ⁽⁴⁾ og d) tilknyttede spørgsmål såsom udpegning af de kompetente myndigheder og fastlæggelse af deres opgaver samt sanktioner mod betalingstjenesteudbydere, der overtræder reglerne ⁽⁵⁾.

2. Generelle bemærkninger

ECB kan fuldt ud tilslutte sig direktivforslaget. ECB har ved tidligere lejligheder støttet indførelsen af specifikke krav til gennemsigtighed for finansielle transaktioner kombineret med en effektiv overvågning af overholdelsen af disse krav for at gøre det lettere at sammenligne forskellige produkter og tjenesteydelser og dermed forbedre konkurrencen mellem de finansielle aktører ⁽⁶⁾. ECB har også bakket op om

⁽¹⁾ KOM(2013) 266 endelig.

⁽²⁾ Jf. direktivforslagets kapitel II.

⁽³⁾ Jf. direktivforslagets kapitel III.

⁽⁴⁾ Jf. direktivforslagets kapitel IV.

⁽⁵⁾ Jf. direktivforslagets kapitel V og VI.

⁽⁶⁾ Jf. afsnit 2.4 i udtalelse CON/2007/29, afsnit 1.1 i udtalelse CON/2012/103 og afsnit 3 i de generelle bemærkninger i udtalelse CON/2012/10. Alle ECB's udtalelser offentliggøres på ECB's websted på adressen <http://www.ecb.europa.eu>

fastsættelsen af standarder som en metode til at lette gennemførelsen af grænseoverskridende betalinger ⁽¹⁾. Endelig bør direktivforslaget lette forbrugernes adgang til at oprette og anvende betalingskonti og bidrage til at skabe et fælles betalingsområde inden for Unionen, hvilket ECB konsekvent har støttet op om ⁽²⁾.

3. Specifikke bemærkninger

3.1. Definerede udtryk

De udtryk, der er defineret i direktivforslaget ⁽³⁾, bør tilpasses de tilsvarende udtryk i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF (herefter »betalingstjenestedirektivet«) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 ⁽⁴⁾ (herefter »SEPA-forordningen«), medmindre der er objektive grunde til ikke at anvende de udtryk, der er defineret heri. Det gælder især for definitionen af udtrykkene »varigt medium« og »direkte debitering«. Det vil forbedre konsistensen og fremme forståelsen af EU's retsakter, hvis der anvendes standardiseret terminologi, som er baseret på den eksisterende EU-lovgivning om betalingstjenester. Af hensyn til klarhed og konsistens vil det også være hensigtsmæssigt udelukkende at definere »flytning« som de tjenester, der ydes i henhold til direktivforslagets artikel 10 ⁽⁵⁾.

3.2. Liste over omfattede tjenester og myndighedernes beføjelser til at indhente oplysninger

Listen over de basale betalingstjenester, der er omfattet af direktivforslaget, bør afspejle de betalingstjenester, der tegner sig for mindst 80 % af de mest repræsentative betalingstjenester, for hvilke der opkræves gebyr på nationalt plan. Indførelsen af mere vidtgående krav, hvorved et vist antal tjenester opføres på en sådan liste, kan dog vise sig at være uforholdsmæssig. Det bør desuden præciseres, at de kompetente myndigheder har ret til at indhente oplysninger fra betalingstjenesteudbydere om rentabiliteten af de enkelte tjenester, der ydes i forbindelse med betalingskonti, når de skal opstille listen over de mest repræsentative betalings-tjenester ⁽⁶⁾. Det kan være nødvendigt at fastsætte specifikke rapporteringsforpligtelser til dette formål, som dog samtidig bør sikre betalingstjenesteudbydernes ret til at beskytte deres forretningshemmeligheder over for deres konkurrenter ⁽⁷⁾.

3.3. Retten til at åbne en betalingskonto med basale funktioner — begrænsning med hensyn til kontoens valuta

Med direktivforslaget indføres en ret for forbrugere, der har lovligt ophold i Unionen, til at oprette og anvende en betalingskonto med basale funktioner i den hvilken som helst medlemsstat ⁽⁸⁾. Ordlyden af direktivforslagets artikel 15 kan imidlertid opfattes således, at betalingstjenesteudbydere efter anmodning skal åbne en betalingskonto med basale funktioner, denomineret i den hvilken som helst medlemsstats valuta. Da det kan være økonomisk urentabelt at indføre et så omfattende krav, vil det være tilstrækkeligt at begrænse denne ret til at åbne og anvende en betalingskonto til de betalingskonti, der er denomineret i valutaen i den medlemsstat, hvor betalingstjenesteudbyderen er etableret ⁽⁹⁾.

3.4. Grænseoverskridende samarbejde

Endelig bør den foreslåede forpligtelse for de kompetente myndigheder i en medlemsstat til at samarbejde for at sikre den reelle efterlevelse af direktivforslaget ⁽¹⁰⁾ udvides, således at kompetente myndigheder fra forskellige medlemsstater forpligtes til at samarbejde på tværs af grænserne. Dette skal sikre, at nationale gennemførelsesforanstaltninger og -metoder ikke divergerer fra direktivet i et sådant omfang, at det skader direktivforslagets mål om at skabe et indre marked for betalingskontoydelser inden for Unionen gennem tilnærmelsen af love og foranstaltninger ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Jf. afsnit 11 i udtalelse CON/2001/34.

⁽²⁾ Jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Jf. direktivforslagets artikel 2.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

⁽⁵⁾ Jf. ændringsforslag 1-3. Jf. også afsnit 3.3 i udtalelse CON/2013/32.

⁽⁶⁾ Jf. direktivforslagets artikel 3, stk. 2, nr. 4) og 5).

⁽⁷⁾ Jf. ændringsforslag 4.

⁽⁸⁾ Jf. direktivforslagets artikel 15.

⁽⁹⁾ Jf. ændringsforslag 5.

⁽¹⁰⁾ Jf. direktivforslagets artikel 20, stk. 2.

⁽¹¹⁾ Jf. ændringsforslag 6.

Hvor ECB foreslår ændringer af direktivforslaget, vedlægges som bilag ændringsforslag med en begrundelse herfor.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 19. november 2013.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
---------------------------------	--------------------------------

Ændringsforslag 1

Artikel 2, litra l)

»l) »varigt medium«: en indretning, som sætter forbrugeren eller betalingstjenesteudbyderen i stand til at lagre oplysninger, sendt til ham personligt, på en måde, der muliggør senere konsultation i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger«	»l) »varigt medium«: en indretning, som sætter forbrugeren eller betalingstjenesteudbyderen i stand til at lagre oplysninger, sendt til ham personligt, på en måde, der muliggør senere konsultation i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger«
---	--

Begrundelse

Denne definition bør tilpasses definitionen i betalingstjenedirektivets artikel 4, nr. 25), som ikke henviser til betalingstjenesteudbyderen. Ifølge den definition henviser »varigt medium« kun til instrumenter, som brugeren af betalingstjenester, hvilket i dette tilfælde vil sige forbrugeren, råder over.

Ændringsforslag 2

Artikel 2, litra m)

»m) »flytning«: efter anmodning fra en forbruger overførsel fra en betalingstjenesteudbyder til en anden af oplysningerne om alle eller nogle af de stående ordrer om kreditoverførsler, tilbagevendende direkte debiteringer og tilbagevendende indgående kreditoverførsler, der udføres på en betalingskonto, med eller uden overførsel af den positive saldo fra en betalingskonto til en anden eller lukning af den tidligere konto«	»m) »flytning«: den tjeneste, som udbydes i henhold til artikel 10 i dette direktiv efter anmodning fra en forbruger overførsel fra en betalingstjenesteudbyder til en anden af oplysningerne om alle eller nogle af de stående ordrer om kreditoverførsler, tilbagevendende direkte debiteringer og tilbagevendende indgående kreditoverførsler, der udføres på en betalingskonto, med eller uden overførsel af den positive saldo fra en betalingskonto til en anden eller lukning af den tidligere konto«
--	---

Begrundelse

Den foreslåede definition af »flytning« antyder, at det er selve betalingskontoen, der flyttes, hvilket ikke er korrekt. Hvis denne definition er nødvendig, bør den kun indeholde en henvisning til artikel 10 og ikke en sammenfattet beskrivelse.

Ændringsforslag 3

Artikel 2, litra n)

»n) »direkte debitering«: en betalingstjeneste, hvorved en betalers betalingskonto debiteres, når betalingsmodtageren med samtykke fra betaleren har initieret en betalingstransaktion«	»n) »direkte debitering«: en indenlandsk eller grænseoverskridende betalingstjeneste, hvorved med henblik på at en betalers betalingskonto debiteres, når betalingsmodtageren med samtykke fra betaleren har initieret en debitering en betalers betalingskonto, hvor en betalingstransaktion initieres af betalingsmodtageren med på grundlag af betalerens samtykke«
---	--

Begrundelse

Dette udtryk bør tilpasses definitionen af »direkte debitering« i betalingstjenedirektivet og SEPA-forordningen, hvori der henvises til denne type betalingsordning, som omfatter enten en indenlandsk eller en grænseoverskridende betalingstjeneste til debitering af en betalers betalingskonto.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 4

Artikel 3

»Artikel 3

Liste over de mest repræsentative betalingstjenester, for hvilke der opkræves gebyr på nationalt plan, og standardiseret terminologi

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 20 omhandlede kompetente myndigheder opretter en foreløbig liste over mindst 20 betalingstjenester, der tegner sig for mindst 80 % af de mest repræsentative betalingstjenester, for hvilke der opkræves gebyr på nationalt plan. Listen skal indeholde udtryk og definitioner for hver af de identificerede tjenesteydelser.

[...]

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foreløbige lister, der er omhandlet i stk. 1, senest seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

4. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 24 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vedrørende fastlæggelse af en standardiseret EU-terminologi for betalingstjenester, som er fælles for i det mindste et flertal af medlemsstaterne, på grundlag af de foreløbige lister, der er forelagt i medfør af stk. 3. Den standardiserede EU-terminologi skal omfatte fælles udtryk og definitioner for de fælles tjenester.

5. Efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 4, indarbejder medlemsstaterne hver især straks den i henhold til stk. 4 vedtagne standardiserede EU-terminologi i den foreløbige liste, jf. stk. 1, og offentliggør denne liste.»

»Artikel 3

Liste over de mest repræsentative betalingstjenester, for hvilke der opkræves gebyr på nationalt plan, og standardiseret terminologi

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 20 omhandlede kompetente myndigheder opretter en foreløbig liste over ~~mindst 20~~ betalingstjenester, der tegner sig for mindst 80 % af de mest repræsentative betalingstjenester, for hvilke der opkræves gebyr på nationalt plan. Listen skal indeholde udtryk og definitioner for hver af de identificerede tjenesteydelser.

[...]

3. **De kompetente myndigheder har ret til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge indikatorerne i stk. 2, nr. 1) til 5), fra betalings-tjenesteudbydere. De skal i den forbindelse sikre beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger.**

3.4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foreløbige lister, der er omhandlet i stk. 1, senest seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

45. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 24 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vedrørende fastlæggelse af en standardiseret EU-terminologi for betalingstjenester, som er fælles for i det mindste et flertal af medlemsstaterne, på grundlag af de foreløbige lister, der er forelagt i medfør af stk. 34. Den standardiserede EU-terminologi skal omfatte fælles udtryk og definitioner for de fælles tjenester.

56. Efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 45, indarbejder medlemsstaterne hver især straks den i henhold til stk. 45 vedtagne standardiserede EU-terminologi i den foreløbige liste, jf. stk. 1, og offentliggør denne liste.»

Begrundelse

Det bør præciseres, hvordan de kompetente myndigheder kan indhente de data, der kræves for at opstille listen over de mest repræsentative betalingstjenester, navnlig i forhold til de indikatorer, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, nr. 4) og 5). Da visse kategorier af sådanne data typisk består af fortrolige forretningsoplysninger, skal passende beskyttelsesforanstaltninger for betalingstjenesteudbydere sikres.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Ændringsforslag 5

Artikel 15, stk. 1

<p>»1. Medlemsstaterne sikrer, at mindst én betalingstjenesteudbyder på deres område tilbyder forbrugerne en betalingskonto med basale funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at betalingskonti med basale funktioner ikke kun tilbydes af betalingstjenesteudbydere, der udelukkende stiller kontoen til rådighed som en internetbankydelse.«</p>	<p>»1. Medlemsstaterne sikrer, at mindst én betalingstjenesteudbyder etableret i deres område tilbyder forbrugerne en betalingskonto med basale funktioner i den pågældende medlemsstats valuta. Medlemsstaterne sikrer, at betalingskonti med basale funktioner ikke kun tilbydes af betalingstjenesteudbydere, der udelukkende stiller kontoen til rådighed som en internetbankydelse.«</p>
---	---

Begrundelse

Det kan være økonomisk urentabelt for betalingstjenesteudbydere, hvis der stilles krav om, at de efter anmodning skal åbne en betalingskonto i en hvilken som helst medlemsstats valuta. Det er tilstrækkeligt, at denne ret omfatter retten til at åbne og anvende en betalingskonto med basale funktioner i valutaen i den medlemsstat, hvor betalingstjenesteudbyderen er etableret.

Ændringsforslag 6

Artikel 20, stk. 2

<p>»2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal have alle de beføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver. Er mere end én kompetent myndighed beføjet til at sikre og overvåge den reelle efterlevelse af dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, at disse myndigheder indgår i et tæt samarbejde, så de kan udføre deres respektive opgaver effektivt.«</p>	<p>»2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder skal have alle de beføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver. Er mere end én kompetent myndighed beføjet til at sikre og overvåge den reelle efterlevelse af dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, at disse myndigheder indgår i et tæt samarbejde, så de kan udføre deres respektive opgaver effektivt. De kompetente myndigheder skal samarbejde med hinanden, jf. artikel 24 i direktiv 2007/64/EF.«</p>
---	--

Begrundelse

Der bør på linje med direktivforslagets målsætning om at styrke det indre marked også stilles krav om, at de kompetente nationale myndigheder skal samarbejde på tværs af Unionens grænser, hvilket allerede er tilfældet i henhold til betalingstjenedirektivet, for at begrænse divergerende nationale implementeringer af direktivforslaget.

⁽¹⁾ Fed skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at ny tekst indsættes. Gennemstreget skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at teksten udgår.